Protokół

33. posiedzenia II. sesyi VIII. peryodu Sejmu galicyjskiego

z dnia 11. października 1905.

Początek o godzinie 11 minut 40 przed południem.

Przewodniczący: Marszałek krajowy JE Stanisław hr. Badeni.

Sekretarze: Mieczysław Urbański, Kazimierz Lubomirski, Stanisław Mycielski, ks. Wiktor Mazikiewicz.

Obecnych posłów 116.

Ze strony Rządu: c. k. Wiceprezydent Namiestnictwa Włodzimierz hr. Łoś.

Marszałek konstatuje dostateczną ilość posłów i otwiera posiedzenie.

Marszałek oznajmia, iż protokół 32 go posiedzenia złożony jest w biurze sejmowem do przejrzenia.

Sekretarz p. Urbański odczytuje spis petycyj wniesionych po dzień 11. października 1905 roku, które przydzielono następującym komisyom, a mianowicie:

Komisyi budżetowej Ls. 2192, 2193, 2194, 2195, 2196, 2198, 2199, 2200, 2201, 2202, 2203, 2204, 2205, 2206, 2207, 2208, 2209, 2210, 2212, 2213, 2214, 2215, 2217, 2231, 2232, 2233, 2234, 2237, 2239, 2243, 2245, 2249, 2251—2253, 2255, 2256, 2258, 2259, 2260, 2262—2264, 2267, 2269, 2270, 2272, 2273—2279, 2281, 2283, 2285, 2287, 2289—2294, 2298, 2299, 2302—2306, 2307, 2309—2328, 2330.

Komisyi szkolnej Ls. 2117, 2197, 2216, 2235, 2236, 2240, 2241, 2242, 2244, 2261, 2268, 2282, 2284, 2286, 2288, 2296, 2297, 2300, 2301, 2308.

Komisyi petycyjnej Ls. 2257, 2280.

Komisyi administracyjnej Ls. 2118.

Komisyi prawniczej Ls. 2266.

Komisyi gospodarstwa krajowego Ls. 2211.

Komisyi drogowej Ls. 2271, 2295.

Komisyi kolejowej Ls. 2254, 2265.

Komisyi bankowej Ls. 2250.

Komisyi solnej Ls. 2246, 2247, 2248.

Komisyi wodnej Ls. 2238.

Po odczytaniu petycyi Ls. 2271 Wydziału powiatowego w Kosowie o udzielenie 75% subwencyi na budowę drogi Kosmacz-Jabłonów przemawia p. Moysa, popierając tę petycyę.

Sekretarz p. Urbański odczytuje spis dalszych petycyi, które przydzielono odnośnym komisyom jak wyżej.

Po odczytaniu petycyi Ls. 2291 ks. A. Podgórskiego o subwencyę na dokończenie budowy szkoły żeńskiej w Iwoniczu przemawia p. Trzecieski, popierając tę petycyę, i wnosi, aby Komisya przedłożyła sprawozdanie w tym przedmiocie do 3 tygodni.

Izba bez rozprawy uchwala ten formalny wniosek p. Trzecieskiego.

Sekretarz p. Urbański odczytuje spis dalszych petycyi, które przydzielono odnośnym komisyom jak wyżej.

Po odczytaniu petycyi Ls. 2330 Ryczkowej Maryi, wdowy po drożniku, o zaopatrzenie i datek na wychowanie dzieci, przemawia p. Wilczkiewicz, popierając tę petycyę.

Marszałek wzywa sekretarzy do odczytania złożonych wniosków.

Sekretarz p. Urbański czyta:

W n i o s e k.

Zważywszy, że droga z Rymanowa do Królika Polskiego (około sześć kilometrów) stanowi integralną część drogi strategicznej do granicy węgierskiej, a jednak z nieznanych przyczyn nie pozostaje pod zarządem państwowym,

zważywszy, że gościniec państwowy w mieście Rymanowie jest zbyt stromy,

zważywszy, że od 25 lat istniejące zdrojowisko w Rymanowie niema dotąd do gościńca państwowego i stacyi kolei drogi utrzymywanej funduszami państwowymi lub krajowymi, a miejscowe czynniki wydatkami drogowymi są zbytnio obciążone,

zważywszy, że rymanowskie wody mineralne przewyższają wiele wód obcych, jak np. w Kissingen, a nie są jeszcze dostatecznie znane i oceniane, wzorowy zaś zakład leczniczy w Rymanowie, pomimo, że posiada doskonałe warunki hygieniczne i zadowolnić może nawet wybredne wymagania, nie powstrzymał dotąd bezcelowych wyjazdów chorych do podobnych, a mniej skutecznych wód zagranicznych,

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

1. Sejm wzywa c. k. Rząd:

a) aby objął w zarząd państwowy drogę z Rymanowa do Królika Polskiego;

b) aby w mieście Rymanowie obniżył zbyt stromy spadek gościńca i wybudował drogę omijającą szczyt góry.

2. Sejm wzywa Wydział krajowy:

a) aby do chwili objęcia w zarząd państwowy drogi z Rymanowa do Królika Polskiego udzielał zasiłku na utrzymanie tej drogi w myśl ustępu 3. §. 8-go ustawy drogowej;

b) aby zbadał, w jaki sposób wskazanemby było poprzeć rozwój zdrojowiska w Rymanowie odpowiednio do istotnej wartości tego zakładu leczniczego i skierować tam gości kąpielowych wyjeżdżających z własną i kraju szkodą do podobnych wód obcych.

We Lwowie, 10. października 1905.

Wnioskodawca:
Trzecieski w. r.

Sala, Truskolaski, M. Urbański, Pawlikowski, Laskowski, Agopsowicz, Mars, Jan Szeptycki, Wurst, Krzysztofowicz, Borkowski, Vivien, Cieński, Kozłowski, Zaleski, Sękowski, Moysa, Wł. Wiktor Czaykowski, Bal.

Sekretarz p. Lubomirski czyta:

W n i o s e k.

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

I. Sejm postanawia utworzenie funduszu pod nazwą „Fundusz krajowy na specyalne cele wychowawcze“ — przeznaczonego na cele następujące:

a) Na wydatne popieranie istniejących i na pomoc w tworzeniu nowych zakładów wychowawczych dla dzieci opuszczonych i moralnie zaniedbanych;

b) na zakładanie i utrzymywanie zakładów poprawczych dla nieletnich przestępców;

c) na wspieranie zakładów wychowawczych dla dzieci ciemnych lub głuchoniemych;

d) na wspieranie stowarzyszeń i zakładów, poświęconych pielęgnowaniu zdrowia fizycznego młodzieży przez gimnastykę, gry i zabawy zdrowotne i t. p.;

e) na wspieranie burs dla ubogiej młodzieży przy szkołach publicznych.

II. Na rzecz „Funduszu krajowego na specyalne cele wychowawcze“ mają być zaprowadzone opłaty krajowe od następujących przedmiotów:

1. od bilardów i pokojów przeznaczonych do gier;

2. od strzelb myśliwskich i licencyj na polowanie;

3. od koni zbytkowych i powozów, utrzymywanych nie dla zarobku, ale dla upodobań i wygody właściciela i jego rodziny;

4. od służby zbytkowej męskiej, niepotrzebnej do utrzymania gospodarstwa domowego, ale dla wybredniejszych wymagań wygody lub w celach reprezentacyjnych — a to w progresywnym wymiarze według ilości tego rodzaju służby zbytkowej w jednym domu — jak np. kamerdynerów, lokaji, strzelców, kozaków dworskich, żokicjów, portyerów, — o ile oni nie są zarazem dozorcami domu i t. d.

III. Wymienionym powyżej funduszem zawiadywać ma Wydział krajowy przy współudziale ciała doradczego pod nazwą „Krajowa Rada opiekuńcza dla spraw fizycznego wychowania, tudzież wychowania młodzieży opuszczonej i zaniedbanej“.

IV. Poleca się Wydziałowi krajowemu, ażeby przygotował na najbliższą sesyę sejmową wnioski szczegółowe, tyczące wprowadzenia w życie „Funduszu krajowego na specyalne cele wychowawcze“, jak niemniej także projekt ustawy o zaprowadzeniu opłat krajowych na zasilenie tegoż funduszu.

We Lwowie, 10. października 1905.

Wnioskodawca:

Teofil Merunowicz w. r.

Maryewski, Tomaszewski, Rayski, Maiss, Małachowski, Wurst, Wiśniewski, Rutowski, Buynowski, Witoslawski, Widt, Bednarski, Głąbiński, Vayhinger, Żardecki, Michalski, Lipiński, Tarnawski, Pawlicki.

Sekretarz p. Urbański czyta:

Wniosek

posła Władysława Leopolda Jaworskiego, Juliusza Leo, Jana Kantego Federowicza i tow. w sprawie polepszenia płac nauczycielskich.

Wysoki Sejmie!

Zbytecznem jest motywować potrzebę podwyższenia płac nauczycielskich. Uznaną jest powszechnie, a wyraz temu dał J. E. Marszałek krajowy, stawiając przy zagajeniu bieżącej sesyi na czele najpilniejszych potrzeb kraju „odpowiednią i słuszną poprawę bytu nauczycieli ludowych“.

W ciągu ostatnich lat kilkunastu materyalne położenie nauczycielstwa doznawało kilkakrotnie polepszenia. Sejm działał w tym kierunku z niezmienną życzliwością dla nauczycielstwa, bądź to podwyższając płace, bądź to regulując z początku częściowo, w ostatnim roku zaś całkowicie stosunki prawne stanu nauczycielskiego. Jeżeli jednak mimo tego głośnem jest żądanie polepszenia bytu nauczycielstwa, to przyczyna tkwi w tem, że dotychczasowa sytuacya finansowa kraju nie pozwoliła podjąć głęboko sięgającej i kwestyę tę społeczną definitywnie załatwiającej reformy.

W najbliższej przyszłości położenie finansowe kraju zmieni się o tyle, że przy ostrożnej i rozważnej polityce skarbowej kraj może być na pewien dłuższy czas spokojnym, iż wypełnianie zobowiązań, polegających na dotychczasowych ustawach, iż wzrost naturalny płynących stąd ciężarów, że wreszcie czynienie zadość normalnym wymaganiom postępu w agendach krajowej administracyi nie zwichną równowagi budżetowej. Chwila ta jest odpowiednią, aby kwestyę definitywnego polepszenia bytu na-

uczycielstwa wobec tak zmienionych stosunków finansowych kraju rozpatrzeć, sposób rozwiązania jej obmyśleć i do jego wykonania jak najrychlej przystąpić. Spełnienie tych zadań wymaga z natury rzeczy pewnego czasu, dlatego też właściwem jest poruszenie kwestyi już teraz, to jest w chwili, gdy Sejm staje wobec kwestyi reformy finansów krajowych i gdy uświadomić sobie musi zasady wytyczne gospodarstwa krajowego na dłuższy szereg lat.

Sprawa podwyższenia płac nauczycielskich ma dwie strony, które Wydział krajowy i Rada szkolna krajowa przy opracowaniu swoich propozycyi z natury rzeczy musi uwzględnić. Z jednej strony zbadać przyjdzie, który punkt w stosunkach materyalnych nauczycielstwa ma uledz reformie, aby sprowadzić był w stanie gruntowne i stanowcze polepszenie bytu nauczycielstwa wogóle, z drugiej zaś strony rozstrzygnąć należy pytanie co do źródła dochodów, potrzebnych na pokrycie zwiększonych w ten sposób wydatków krajowych

Przy badaniu zagadnień, należących do pierwszej z tych kategoryi, nasuwa się przedewszystkiem pytanie, czy sanacyi stosunków nie sprowadziłoby zniesienie istniejących obecnie czterech klas płac nauczycielskich, a więc zrównanie wszystkich płac w całym kraju, przy pozostawieniu dotychczasowego kryteryum, stanowiącego o różnicy płac wedle klas tylko dla dodatków na mieszkanie? Wydziałowi krajowemu przypadnie przeto w pierwszej linii uwzględnienie tego sposobu rozwiązania kwestyi, obejmującego zasadniczą kwestyę równości płac przy różnych dodatkach na mieszkanie, a powtóre kwestyę podwyższenia tych płac względnie dodatków, względnie jednych i drugich. Zastanowić się przytem wypadnie, w jaki sposób miałyby być wówczas uwzględnione specyalne stosunki w stolicach kraju, Krakowie i Lwowie.

Dalszem zagadnieniem z tej dziedziny jest sprawa podwyższenia dodatków pięcioletnich, których niski obecny wymiar powinien stanowczo uledz reformie, tudzież sprawa takiej regulacyi, takiego wogóle urządzenia poborów, któreby w pewnej mierze przyszło z pomocą nauczycielom, obarczonym rodziną.

Druga strona sprawy polepszenia bytu nauczycielstwa odnosi się do oznaczenia źródeł, z których spowodowany podwyższeniem płac wydatek miałby być pokryty. Nadwyżka funduszu propinacyjnego zostanie do chwili jej płatności prawdopodobnie wyczerpaną na pokrycie pożyczek, które do tej chwili kraj będzie zmuszony zaciągnąć celem usunięcia niedoboru, wzrastającego przeciętnie z roku na rok automatycznie mniej więcej o półtora miliona koron. Zachodzi jednak pytanie, czy konwersya reszty długu propinacyjnego nie dałaby krajowi odrazu możności zaspokojenia najpilniejszych potrzeb? Niezależnie od tego kraj od r. 1911 dysponować będzie po potrąceniu wydatków, przy uwzględnieniu naturalnego ich wzrostu, sumą około 4 milionów koron rocznie, w której to kwocie pomieścić się może zwiększony wydatek na płace nauczycielskie. Reforma jednak płac nie może być odłożoną jeszcze do roku 1911 i dlatego, jako źródło pokrycia zwiększonego wskutek niej wydatku, przedstawia się obok konwersyi reszty długu propinacyjnego spodziewany zwiększony udział kraju w podatku od wódki.

Przeprowadzenie reformy płac nauczycielskich wedle przywiedzionych wyżej wytycznych, obranie sposobu pokrycia powstałego stąd wydatku, wymierzenie wreszcie konkretne nowych płac w granicach możności finansowej kraju — wymaga zebrania odpowiedniego materyału, potrzebnych statystycznych danych, wymaga wreszcie, a to najważniejsza, tego objęcia całości gospodarstwa krajowego, opracowania planu finansowego i zdawania sobie sprawy z wpływu jednych wydatków na drugie, które mieć mogą wyłącznie czynniki, sprawujące to gospodarstwo. Z tych powodów inicyatywa poselska ograniczyć się winna do wskazania konieczności reformy i do zakreślenia wytycznych, wedle których re-

forma ta ma być przeprowadzoną, pozostawiając budowę samej reformy w projekcie odpowiednim władzom.

Na tej podstawie podpisani wnoszą:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Wzywa się Wydział krajowy, aby w porozumieniu z Radą szkolną krajową przedłożył po ponownem zebraniu się Sejmu wnioski w sprawie poprawy i ogólnej regulacyi płac nauczycielskich.

We Lwowie, 11. października 1905.

Wnioskodawcy:
Wł. L. Jaworski w. r.
Juliusz Leo w. r.
Jan Federowicz w. r.

Gluziński, Mars, Pawlicki, Sękowski, Hupka, Płocki, Agopsowicz, Mycielski, Bal, Gniewosz, Tadeusz Cieński, Leszek Cieński, Lityński, Kazimierz Lubomirski.

Sekretarz p. Mazikiewicz czyta:

W n i o s e k
posła Huryka i towarzyszy.

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Wzywa się c. k. Rząd, żeby jak najrychlej postarał się o odpowiednie pomieszczenie dla Urzędu ksiąg gruntowych przy c. k. Sądzie powiatowym w Stanisławowie.

We Lwowie, 11. października 1905.

Wnioskodawca:
Huryk w. r.

Staruch, Barabasz, Oleśnicki, Korol, Mogilnicki, Ochrymowicz, Effinowicz, Mazikiewicz, Bojko, Krempa, Ostapczuk, Bohaczewski, Szajer, Potoczek, Wilczkiewicz, Glidziuk, Stapiński, Skołyszewski, Szponder.

Sekretarz p. Urbański czyta:

W n i o s e k
posła dra Głąbińskiego i tow. w sprawie podwyższenia płac nauczycieli ludowych we Lwowie.

Zważywszy, że płace nauczycieli ludowych w całym kraju są niedostateczne i wymagają rychłej i stanowczej regulacyi,

że wskutek panującej i nieustannie wzrastającej drożyzny mieszkań i środków żywności w stołecznem mieście Lwowie Rada miasta Lwowa była zniewoloną już przed pięciu laty na rachunek funduszów miejskich podwyższyć płace nauczycieli ludowych we Lwowie,

że finanse miasta Lwowa nie pozwalają gminie stale ponosić tego ciężaru i zapewnić nauczycielom dalszych koniecznych ulg w czasie niezwykłej dzisiejszej drożyzny,

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Wzywa się Wydział krajowy, aby jeszcze w ciągu bieżącej sesyi sejmowej przedłożył projekt stałego uregulowania płac nauczycieli ludowych w stołecznem mieście Lwowie, a przynajmniej przyznania im stałego dodatku do płac w wysokości 20% ich prawnych poborów służbowych.

We Lwowie, 11. października 1905.

Wnioskodawca:
Głąbiński w. r.

Tomaszewski, Rayski Tarnawski, Wurst, Rotter, Małachowski, Vayhinger, Maryewski, Buynowski, Huza, Wiśniewski, Witosławski, Widt, Fruchtmann.

Sekretarz p. Lubomirski czyta:

W n i o s e k.

Zważywszy, że uregulowanie sprawy propinacyjnej umożliwi funduszowi krajowemu gruntowne załatwienie piekącej sprawy polepszenia bytu nauczycielstwa ludowego, podpisani wnoszą:

Sejm poleca Wydziałowi krajowemu, ażeby na najbliższej sesyi sejmowej przedłożył wnioski w przedmiocie uregulowania płac nauczycielstwa ludowego.

We Lwowie, 11. października 1905.

Wnioskodawcy:
Małachowski w. r.
Głąbiński w. r.

Rayski, Bednarski, Wurst, Witosławski, Wiśniewski, Rotter, Maiss, Widt, Tomaszewski, Maryewski, Buynowski, Tarnawski, Vayhinger, Jahl, Fruchtmann.

Marszałek oznajmia, że pierwsze czytanie odczytanych wniosków umieści na porządku dziennym najbliższego posiedzenia.

Marszałek udziela głosu p. Komisarzowi rządowemu, celem dania odpowiedzi na interpelacye.

Komisarz rządowy, c. k. wiceprezydent namiestnictwa Włodzimierz hr. Łoś, odpowiada na interpelacye:

1) pp. Krempy i tow. z 22. października 1904 w sprawie ukarania Adama Krężla za pokątne pisarstwo przez sąd powiatowy w Pilznie;

2) pp. Krempy i tow. z 28. października 1904 w sprawie wyborów gminnych w Małej, pow. Ropczyce;

3) pp Kramarczyka i tow. z 19. października 1904 w sprawie denaturowania soli bydlęcej;

4) pp. F. Włodka i tow. z 3. listopada 1904 w sprawie wyborów gminnych w Zabłociu, pow. Żywiec;

5) pp. Krempy i tow. z 5. listopada 1904 w sprawie postępowania urzędników starostwa w Brzesku w przedmiocie udzielenia zezwolenia na suszarnię skóry Chaimowi Majerowi Seelengutowi;

6) pp. Krempy i tow. z 29. października 1904 w sprawie urządzenia jednego pociągu osobowego dodatkowego na szlaku Dębica-Przeworsk;

7) pp. Stapińskiego i tow. z 18. października 1904 w sprawie przyłączenia gmin Dobry szlacheckiej i rustykalnej do sądu i starostwa w Sanoku;

8) pp. Stapińskiego i tow. z 7. i 14. października 1904 w sprawie wyborów gminnych w Łętowicach, pow. Brzesko, i Jedliczu, pow. Krosno;

9) pp. Moysy i tow. z 26. października 1904 w sprawie przejechania zakonnicy na stacyi w Gwoździcu przez pociąg kolei Kołomyja-Stefanówka w dniu 25. października 1904;

10) pp. Krempy i tow. z 9. listopada 1904 w sprawie postępowania geometry ewidencyjnego w Wieliczce;

11) pp. Oleśnickiego i tow. z 12. listopada 1904 w sprawie postępowania organów żandarmeryi;

12) pp. Oleśnickiego i tow. z 9. listopada 1904 w sprawie opodatkowania Towarzystwa „Chłopski Bank“ w Kałuszu;

13) pp. Bohaczewskiego i tow. z 14. października 1904 w sprawie wyborów gminnych w Hoszowie, pow. doliniańskiego;

14) pp. Oleśnickiego i tow. z 28. października 1904, w sprawie nadużyć emigracyjnych Pinkasa Kapellera w Husiatynie;

15) pp. Oleśnickiego i tow. z 12. listopada 1904, w sprawie wyborów gminnych w Dołhem ad Medenice, pow. Drohobycz;

16) pp Mazikiewicza i tow. z 12. listopada 1904 w sprawie pomnożenia liczby pociągów na szlaku Jarosław-Sokal-Rawa ruska.

Izba przystępuje do porządku dziennego, którego punktem pierwszym jest:

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego w przedmiocie zaprowadzenia opłat szynkarskich i podwyższenia krajowej opłaty konsumcyjnej od piwa.

Sprawozdawca p. Jahl, uwolniony od czytania sprawozdania, wnosi na przekazanie tego przedłożenia komisyi budżetowej.

Przemawia p. Vayhinger i stawia wniosek, aby komisyę budżetową wzmocnić dla tej sprawy na rok o 3 członków Izby, wybranych z kuryi miast mających prawo propinacyi.

Izba popiera ten formalny wniosek p. Vayhingera.

Przemawia p. Stadnicki przeciw wnioskowi p. Vayhingera.

Przemawia p. Maryewski i stawia wniosek na odesłanie tej sprawy do osobnej w tym celu wybrać się mającej komisyi, złożonej z 18 członków.

Izba popiera wniosek formalny p. Maryewskiego.

Przemawia p. Piniński i stawia wniosek formalny na powiększenie komisyi budżetowej o jednego członka ze względu na przekazanie jej powyższego sprawozdania Wydziału krajowego.

Izba popiera formalny wniosek p. Pinińskiego.

Przemawia p. Vayhinger.

Po zamknięciu rozprawy przemawia p. sprawozdawca.

Marszałek udziela wyjaśnienia w sprawie formalnych wniosków pp. Pinińskiego, Vayhingera i Maryewskiego.

Izba odrzuca formalny wniosek p. Maryewskiego, za którym to wnioskiem głosowało tylko 23 członków Izby; oddzielnie odrzuca takiż wniosek p. Vayhingera, za którym to wnioskiem głosowało tylko 24 posłów, wreszcie uchwala Izba w oddzielnem głosowaniu wniosek formalny p. Pinińskiego na powiększenie komisyi budżetowej o jednego członka.

Izba w oddzielnem głosowaniu i bez rozprawy uchwala przekazanie powyższego sprawozdania Wydziału krajowego komisyi budżetowej.

Następuje:

Pierwsze czytanie wniosku p. Szajera w sprawie powoływania rezerwistów do ćwiczeń wojskowych.

Przemawia p. Szajer, uzasadniając swój wniosek, a pod względem formalnym wnosi na odesłanie tego wniosku do komisyi administracyjnej.

Izba bez rozprawy uchwala powyższy wniosek.

Następuje:

Pierwsze czytanie wniosku p. Szajera w sprawie przymusowej asekuracyi od szkód ogniowych.

Przemawia p. Szajer, uzasadniając swój wniosek, a pod względem formalnym wnosi na odesłanie tego wniosku do komisyi administracyjnej.

Izba bez rozprawy uchwala powyższy wniosek.

Następuje:

Pierwsze czytanie wniosku p. Szajera o założenie szkoły koszykarskiej w powiecie strzyżowskim, rzeszowskim lub łańcuckim.

Przemawia p. Szajer, uzasadniając swój wniosek, a pod względem formalnym wnosi na odesłanie tego wniosku do komisyi przemysłowej.

Izba bez rozprawy uchwala powyższy wniosek.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego w przedmiocie zezwolenia Reprezentacyi powiatowej w Łańcucie na pobór w r. 1905 wyższych dodatków powiatowych do podatków bezpośrednich.

Sprawozdawca p. Wereszczyński odczytuje sprawozdanie Wydziału krajowego, zakończone następującym wnioskiem:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Reprezentacyi powiatowej w Łańcucie zezwala się pobierać w roku 1905 pięćdziesięcio procentowy (50%) dodatek powiatowy do podatków bezpośrednich (z wyłączeniem podatku osobisto-dochodowego) na pokrycie potrzeb powiatowych, obok 10% ustawowego dodatku na rzecz powiatowego funduszu dróg gminnych.

Izba uchwala powyższy wniosek bez rozprawy.

Na wniosek sprawozdawcy uchwala Izba przystąpić do drugiego czytania powyższego wniosku bez czytania, a w oddzielnem głosowaniu przyjmuje ten wniosek w drugiem czytaniu.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania tej uchwały bez czytania, przyjmuje Izba powyższą uchwałę w trzeciem czytaniu bez czytania.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego w przedmiocie zezwolenia Reprezentacyi powiatowej w Przemyślanach na pobór w r. 1905 wyższych dodatków powiatowych do podatków bezpośrednich.

Sprawozdawca p. Wereszczyński odczytuje sprawozdanie Wydziału krajowego, zakończone następującym wnioskiem:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Reprezentacyi powiatowej w Przemyślanach zezwala się pobierać w roku 1905 czterdziesto dziewięcio procentowy (49%) dodatek powiatowy do podatków bezpośrednich (z wyłączeniem podatku osobisto-dochodowego) na pokrycie potrzeb powiatowych, obok 10% ustawowego dodatku na rzecz powiatowego funduszu dróg gminnych.

Izba uchwala powyższy wniosek bez rozprawy.

Na wniosek sprawozdawcy uchwala Izba przystąpić do drugiego czytania powyższego wniosku bez czytania, a w oddzielnem głosowaniu przyjmuje ten wniosek w drugiem czytaniu.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania tej uchwały bez czytania, przyjmuje Izba powyższą uchwałę w trzeciem czytaniu bez czytania.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego w przedmiocie zezwolenia gminie m. Kałusza na pobór opłaty gminnej od czynszów najmu.

Sprawozdawca p. Wereszczyński odczytuje sprawozdanie Wydziału krajowego zakończone projektem następującej ustawy:

Ustawa

z dnia . . . . o zezwoleniu gminie miasteczka Kałusza na pobór opłaty gminnej od czynszów najmu.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem postanawiam, co następuje:

Art. I.

Gminie m. Kałusza zezwala się pobierać przez lat 10 opłatę gminną od czynszów najmu każdej nieruchomości znajdującej się w obrębie gminy, a podlegającej podatkowi domowo-czynszowemu.

Art. II.

Opłata wynosić ma 4 halerze od każdej zeznanej i w drodze urzędowej stwierdzonej korony czynszu najmu.

Art. III.

Opłacie tej nie podlegają czynsze najmu aż do wysokości 48 koron rocznie

Art. IV.

Bliższe postanowienia co do przeprowadzenia poboru tej opłaty uchwali Rada gminna m. Kałusza. Uchwała ta i jej zmiana podlega zatwierdzeniu Wydziału krajowego.

Art. V.

Ustawa niniejsza wchodzi w życie od najbliższego półrocza roku administracyjnego po jej ogłoszeniu.

Art. VI.

Wykonanie niniejszej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca wnosi przyjęcie tej ustawy *en bloc.*

Izba uchwala przyjęcie powyższej ustawy *en bloc*, poczem w oddzielnem glosowaniu uchwala cały projekt ustawy *en bloc.*

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania bez czytania, uchwala Izba powyższy projekt ustawy w trzeciem czytaniu bez czytania.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego w przedmiocie zezwolenia gminie Bukowsko na pobór opłat gminnych od napojów spirytusowych, piwa i miodu.

Sprawozdawca p. Wereszczyński, odczytnje sprawozdanie Wydziału krajowego zakończone projektem następującej ustawy:

U s t a w a

z dnia . . . . o zezwoleniu gminie Bukowsko powiat Sanok na pobór opłat gminnych od napojów spirytusowych, piwa i miodu.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem postanawiam, co następuje:

Art. I.

Gminie Bukowsko powiat Sanok zezwala się pobierać, od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy począwszy, do końca roku 1910 opłaty gminne od niżej poszczególnionych napojów w gminie wyrabianych, lub w jej obręb sprowadzanych i w niej zużywanych, według następującej taryfy:

1) od jednego hektolitra napojów spiytusowych, których stopień alkoholu da się oznaczyć 100 stopniowym alkoholometrem, po 8 kor.;

2) od jednego hektolitra rumu, i słodzonych napojów spirytusowych po 5 kor.;

3) od jednego hektolitra piwa po 1 kor.;

4) od jednego hektolitra miodu po 2 kor.

Art. II.

Do uiszczenia powyższych opłat obowiązani są wszyscy, którzy napoje w art. I. poszczególnione dla konsumcyi miejscowej wyrabiają lub sprowadzają, czy to na własny użytek, czy też na sprzedaż.

Art. III.

Okręg poborowy stanowi gmina Bukowsko.

Art. IV.

Ta opłata cięży tylko na konsumcyi miejscowej w obrębie gminy, nie można nią obciążać produkcyi ani obrotu handlowego.

Art. V.

Od opłaty tej ma być wolną wódka w tych wszystkich wypadkach, w których po myśli §. 6 ces. rozp. z 17. lipca 1899 dz. u. p. Nr. 120 cz. II. wolną jest ona od państwowej opłaty konsumcyjnej.

Art. VI.

Bliższe postanowienia co do sposobu poboru tych opłat wyda w drodze administracyjnej c. k. Namiestnictwo w porozumieniu z Wydziałem krajowym.

Art. VII.

Dzierżawa dochodu z prawa poboru tych opłat ma być złączoną z dzierżawą prawa propinacyi w gminie Bukowsko, a dla przeprowadzenia tej dzierżawy obowiązana jest gmina porozumieć się z c. k. Dyrekcyą gal. funduszu propinacyjnego, względnie z dzierżawcą prawa propinacyi w gminie Bukowsko.

Gdyby to porozumienie nie przyszło do skutku, wolno gminie za zezwoleniem

Wydziału krajowego prowadzić pobór tych opłat we własnym zarządzie lub wydzierżawić w drodze publicznej licytacyi.

Art. VIII.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca wnosi przyjęcie tej ustawy *en bloc*.

Izba uchwala przyjęcie powyższej ustawy *en bloc*, poczem w oddzielnem głosowaniu uchwala cały projekt ustawy *en bloc*.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania bez czytania, uchwala Izba powyższy projekt ustawy w trzeciem czytaniu bez czytania.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego w przedmiocie zezwolenia gminie Frysztak (powiat Jasło) na pobór opłat gminnych od napojów spirytusowych i piwa.

Sprawozdawca p. Wereszczyński odczytuje sprawozdanie Wydziału krajowego, zakończone projektem następującej ustawy:

Ustawa

z dnia . . . . o zezwoleniu gminie Frysztak, powiat Jasło, na pobór opłat gminnych od napojów spirytusowych i od piwa.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem postanawiam, co następuje:

Art. I.

Gminie Frysztak, powiat Jasło, zezwala się pobierać począwszy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy do końca roku 1910 opłaty gminne od niżej poszczególnionych napojów w gminie wyrabianych lub w jej obręb wprowadzanych i w niej zużywanych, według następującej taryfy:

1. Od jednego litra spirytusu dającego się oznaczyć stustopniowym alkoholometrem po 4 halerze, czyli od jednego hektolitra stustopniowego spirytusu po 4 korony;

2. od jednego litra wszelkich słodzonych napojów spirytusowych bez względu na ilość zawartego w nich alkoholu po 4 halerze, czyli od jednego hektolitra po 4 korony;

3. od jednego hektolitra piwa po 2 korony.

Art. II.

Do uiszczenia powyższych opłat obowiązani są wszyscy, którzy napoje w art. I. poszczególnione dla konsumcyi miejscowej wyrabiają lub sprowadzają, czy to na własny użytek, czy też na sprzedaż.

Art. III.

Okręg poborowy stanowi gmina Frysztak.

Art. IV.

Ta opłata ciąży tylko na konsumcyi miejscowej w obrębie gminy, nie można nią obciążać produkcyi ani obrotu handlowego.

Art. V.

Od opłaty tej ma być wolną wódka w tych wszystkich wypadkach, w których po myśli §. 6 ces. rozp. z 17. lipca 1899 dz. u. p. Nr. 120 cz. II. wolną jest ona od państwowej opłaty konsumcyjnej.

Art. VI.

Bliższe postanowienia co do sposobu poboru tych opłat wyda w drodze administracyjnej c. k. Namiestnictwo w porozumieniu z Wydziałem krajowym.

Art. VII.

Dzierżawa dochodu z prawa poboru tych opłat ma być złączona z dzierżawą

prawa propinacyi w gminie Frysztak, a dla przeprowadzenia tej dzierżawy obowiązaną jest gmina porozumieć się z c. k. Dyrekcyą galic. funduszu propinacyjnego względnie z dzierżawcą prawa propinacyi w gminie Frysztak.

Gdyby jednak do porozumienia nie przyszło, wolno gminie za zezwoleniem Wydziału krajowego prowadzić pobór tych opłat we własnym zarządzie, lub wydzierżawić w drodze publicznej licytacyi.

Art. VIII.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca wnosi przyjęcie tej ustawy *en bloc.*

Izba uchwala przyjęcie powyższej ustawy *en bloc,* poczem w oddzielnem głosowaniu uchwala cały projekt ustawy *en bloc.*

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania bez czytania, uchwala Izba powyższy projekt ustawy w trzeciem czytaniu bez czytania.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego w przedmiocie zezwolenia gminie miasta Gorlice na pobór wyższych opłat gminnych od miodu, wiśniaku, dereniaku i maliniaku.

Sprawozdawca p. Wereszczyński odczytuje sprawozdanie Wydziału krajowego, zakończone projektem następującej ustawy:

U s t a w a

z dnia . . . . zmieniająca ustawę z 7. czerwca 1888 dz. u. kr. Nr. 68 w dzienniku zezwolenia gminie mista Gorlic na pobór podwyższonej opłaty gminnej od miodu, wiśniaku, dereniaku i maliniaku.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem postanawiam, co następuje:

Art. I.

Postanowienia art. I. ustawy z 7. czerwca 1888 dz. u. kr. Nr. 68 zmienia się w ten sposób, że pod warunkami podanymi w powołanej ustawie i w §. 87 ustawy gminnej z 13. marca 1889 dz. u. kr. Nr. 24 zezwala się gminie miasta Gorlic pobierać od jednego litra miodu, wiśniaku, maliniaku i dereniaku po 22 hal. zamiast po 8 hal.

Art. II.

Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia.

Art. III.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca wnosi przyjęcietej ustawy *en bloc.*

Izba uchwala przyjęcie powyższej ustawy *en bloc,* poczem w oddzielnem głosowaniu uchwala cały projekt ustawy *en bloc.*

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania bez czytania, uchwala Izba powyższy projekt ustawy w trzeciem czytaniu bez czytania.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego w przedmiocie zezwolenia gminie m. Komarna (powiat Rudki) na pobór opłat gminnych od napojów spirytusowych, piwa, miodu i maliniaku.

Sprawozdawca p. Wereszczyński odczytuje sprawozdanie Wydziału krajowego, zakończone projektem następującej ustawy:

Ustawa

z dnia .... o zezwoleniu gminie m. Komarna, powiat Rudki, na pobór opłat gminnych od napojów spirytusowych, piwa, miodu i maliniaku.

Zgodnie z uchwałą sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem postanawiam, co następuje:

Art. I.

Gminie m. Komarna, powiat Rudki, zezwala się pobierać od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy do końca roku 1910 opłaty gminne od niżej poszczególnionych napojów w gminie wyrabianych, lub w jej obręb wprowadzanych i w niej zużywanych według następującej taryfy:

1) od jednego litra spirytusu, którego stopień alkoholu da się oznaczyć stustopniowym alkoholometrem, po 16 halerzy, czyli od jednego hektolitra po 16 kor.;

2) od jednego litra słodzonych napojów spirytusowych, tj. rozolisów, likierów, ponczowej esencyi, rumu, araku, koniaku i innych słodzonych napojów spirytusowych, bez względu na ilość zawartego alkoholu, po 11 hal., czyli od jednego hektolitra po po 11 koron;

3) od jednego hektolitra piwa bez względu na gatunek po 1 kor. 70 hal;

4) od jednego litra miodu i maliniaku po 10 hal., czyli od jednego hektolitra po 10 kor.

Art. II.

Do uiszczenia powyższych opłat obowiązani są wszyscy, którzy napoje w art. I. poszczególnione dla konsumcyi miejscowej wyrabiają lub sprowadzają, czy to na własny użytek, czy też na sprzedaż.

Art. III.

Okręg poborowy stanowi gmina m. Komarna.

Art. IV.

Ta opłata ciąży tylko na konsumcyi miejscowej w obrębie gminy, nie można nią obciążać produkcyi ani obrotu handlowego.

Art. V.

Od opłaty tej ma być wolną wódka w tych wszystkich wypadkach, w których po myśli §. 6 cesarskiego rozp. z 17. lipca 1899 r. dz. u. p. Nr. 120 cz. II. wolną jest od państwowej opłaty konsumcyjnej.

Art. VI.

Bliższe postanowienia co do sposobu poboru tych opłat wyda w drodze administracyjnej c. k. Namiestnictwo w porozumiemiu z Wydziałem krajowym.

Art. VII.

Dzierżawa dochodu z prawa poboru tych opłat ma być złączoną z dzierżawą prawa propinacyi w gminie m. Komarna, a dla przeprowadzenia tej dzierżawy obowiązaną jest gmina porozumieć się z c. k. Dyrekcyą galic. fundnszu propinacyjnego we Lwowie, względnie z dzierżawcą prawa propinacyi w Komarnie. Gdyby jednak do porozumienia nie przyszło, wolno gminie za zezwoleniem Wydziału krajowego prowadzić pobór tych opłat we własnym zarządzie lub też wydzierżawić w drodze publicznej licytacyi.

Art. VIII.

Wykonanie tej ustawy poruczam mojemu ministrowi spraw wewnętrznych.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca wnosi przyjęcie tej ustawy *en bloc*.

Izba uchwala przyjęcie powyższej ustawy *en bloc*, poczem w oddzielnem głosowaniu uchwala cały projekt ustawy *en bloc*.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania bez czytania, uchwala Izba powyższy projekt ustawy w trzeciem czytaniu bez czytania.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego w przedmiocie zezwolenia gminie Lipnik (powiat Biała) na pobór opłat gminnych od napojów spirytusowych i piwa.

Sprawozdawca p. Wereszczyński odczytuje sprawozdanie Wydziału krajowego, zakończone projektem następującej ustawy:

U s t a w a

z dnia . . . . o zezwoleniu gminie Lipnik, powiat Biała, na pobór opłat gminnych od napojów spirytusowych i piwa.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem postanawiam, co następuje:

Art. I.

Gminie Lipnik, powiat Biała, zezwala się pobierać, od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy począwszy, do końca roku 1910 opłaty gminne od niżej poszczególnionych napojów w gminie wyrabianych, lub w jej obręb wprowadzanych i w niej zużywanych, według następującej taryfy:

1) od jednego litra spirytusu, w którym zawartość alkoholu da się oznaczyć 100-stopniowym alkoholometrem, po 8 hal., względnie od jednego hektolitra po 8 kor.;

2) od jednego litra słodzonych napojów spirytusowych po 4 hal., względnie od jednego hektolitra po 4 kor.;

3) od jednego hektolitra piwa bez wyjątku po 2 kor.

Art. II.

Do uiszczenia powyższych opłat obowiązani są wszyscy, którzy napoje w art. I. wyszczególnione dla konsumcyi miejscowej wyrabiają lub sprowadzają, czy na własny użytek, czy też na sprzedaż.

Art. III.

Okręg poborowy stanowi gmina polityczna Lipnik.

Art. IV.

Te opłaty ciążą tylko na konsumcyi miejscowej w obrębie gminy, nie można nią obciążać produkcyi ani obrotu handlowego.

Art. V.

Od opłaty ma być wolną wódka w tych wszystkich wypadkach, w których po myśli §. 6 ces. rozp. z 17. lipca 1899 dz. u. p. Nr. 120 cz. II. wolną jest ona od państwowej opłaty konsumcyjnej.

Art. VI.

Bliższe postanowienia co do sposobu poboru tych opłat wyda w drodze administracyjnej c. k. Namiestnictwo w porozumieniu z Wydziałem krajowym.

Art. VII.

Dzierżawa dochodu z prawa poboru tych opłat ma byc złączoną z dzierżawą prawa propinacyi w gminie Lipnik, a dla przeprowadzenia tej dzierżawy obowiązaną jest gmina porozumieć się z c. k. Dyrekcyą gał. funduszu propinacyjnego względnie z dzierżawcą prawa propinacyi w gminie Lipnik. Gdyby jednak do porozuminnia nie przyszło, wolno gminie za zezwoleniem Wydziału krajowego prowadzić pobór tych opłat we własnym zarządzie lub wydzierżawić w drodze publicznej licytacyi.

Art. VIII.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca wnosi przyjęcie tej ustawy *en bloc*.

Izba uchwala przyjęcie powyższej ustawy *en bloc*, poczem w oddzielnem głosowaniu uchwala cały projekt ustawy *en bloc*.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania bez czytania, uchwala Izba powyższy projekt ustawy w trzeciem czytaniu bez czytania.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego w przedmiocie zezwolenia gminie Mszana dolna (powiat Limanowa) na pobór opłat gminnych od napojów spirytusowych i piwa.

Sprawozdawca p. Wereszczyński odczytuje sprawozdanie Wydziału krajowego, zakończone projektem następującej ustawy:

U s t a w a

z dnia . . . . o zezwoleniu gminie Mszana dolna, powiat Limanowa, na pobór opłat gminnych od napojów spirytusowych i piwa.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem postanawiam, co następnje.

Art. I.

Gminie Mszana dolna, powiat Limanowa zezwala się pobierać począwszy od dnia wejścia w życie niniejszej nstawy aż do końca r. 1910 opłaty gminne od niżej poszczególnionych napojów w gminie wyrabianych, lub w jej obręb wprowadzanych i w niej zużywanych według następującej taryfy:

1) od jednego litrostopnia alkoholu dającego się oznaczyć stustopniowym alkoholometrem po 8 h., czyli od jednego hektolitra stustopniowego alkoholu po 8 koron;

2) od jednego hektolitra rumu, rozolisu i innych słodzonych napojów spirytusowych po 3 korony;

3) od jednego hektolitra piwa po 2 korony;

4) od jednej flaszki półlitrowej piwa po 1 hal.

Art. II.

Do uiszczenia powyższych opłat obowiązani są wszyscy, którzy napoje w Art. I. poszczególnione dla konsumcyi miejscowej wyrabiają lub sprowadzają czy na własny użytek, czy też na sprzedaż.

Art. III.

Okręg poborowy stanowi gmina Mszana dolna.

Art. IV.

Ta opłata cięży tylko na konsumcyi miejscowej w obrębie gminy, nie można nią obciążać produkcyi, ani obrotu handlowego.

Art. V.

Od opłaty tej ma być wolną wódka w tych wszystkich wypadkach, w których po myśli §. 6 ces. rozp. z 17. lipca 1899 dz. u. p. Nr. 120 cz. II. wolną jest ona od opłaty państwowej konsumcyjnej.

Art. VI.

Bliższe postanowienia co do sposobu poboru tych opłat wyda w drodze administracyjnej c. k. Namiestnictwo w porozumieniu z Wydziałem krajowym.

Art. VII.

Dzierżawa dochodu z prawa poboru tych opłat ma być złączoną z dzierżawą prawa propinacyi w gminie Mszana dolna, a dla przeprowadzenia tej dzierżawy obowiązaną jest gmina uzyskać zgodne porozumienie z c. k. Dyrekcyą galic. funduszu propinacyjnego, względnie z dzierżawcą prawa propinacyi w gminie Mszana dolna.

Art. VIII.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca wnosi przyjęcie tej ustawy *en bloc*.

Izba uchwala przyjęcie powyższej ustawy *en bloc*, poczem w oddzielnem głosowaniu uchwala cały projekt ustawy *en bloc*.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania bez czytania, uchwala Izba powyższy projekt ustawy w trzeciem czytaniu bez czytania.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego w przedmiocie zezwolenia gminie Podwołoczyska (powiat Skałat) na pobór opłat gminnych od napojów spirytusowych, piwa, miodu, wiśniaku, maliniaku i pożyczniaku.

Sprawozdawca p. Wereszczyński odczytuje sprawozdanie Wydziału krajowego zakończone projektem następującej ustawy

U s t a w a

z dnia . . . . o zezwoleniu gminie Podwołoczyska, powiat Skałat na pobór opłat gminnych od napojów spirytusowych, piwa, miodu, wiśniaku, maliniaku i pożyczniaku i t. p.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem postanawiam, co następuje:

Art. I.

Gminie Podwołoczyska, powiat Skałat zezwala się pobierać począwszy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy do końca roku 1910 opłaty gminne od niżej poszczególnionych napojów w gminie wyrabianych lub w jej obręb wprowadzanych i w niej zużywanych, podług następującej taryfy:

1) od jednego litrostopnia alkoholu dającego się oznaczyć stustopniowym alkoholometrem po 12 halerzy, czyli od jednego hektolitra stustopniowego alkoholu po 12 kor.;

2) od jednego litra araku, rumu, rozolisu, likieru, śliwowicy, ponczowej esencyi i innych słodzonych napojów spirytusowych bez względu na ilość zawartego w tych napojach spirytusu po 11 halerzy, czyli od jednego hektolitra po 11 koron;

3) od jednego hektolitra piwa po 2 korony;

4) od jednego hektolitra miodu po 8 koron;

5) od jednego hektolitra wiśniaku, maliniaku, pożyczniaku i innych tego rodzaju napojów po 16 koron.

Art. II.

Do uiszczenia powyższych opłat obowiązani są wszyscy, którzy napoje w art. I. poszczególnione dla konsumcyi miejscowej wyrabiają lub sprowadzają, czy to na własny użytek, czy też na sprzedaż.

Art. III.

Okręg poborowy stanowi gmina Podwołoczyska.

Art. IV.

Ta opłata cięży tylko na konsumcyi miejscowej w obrębie gminy, nie wolno nią obciążać produkcyi, ani obrotu handlowego.

Art. V.

Od opłaty tej ma być wolną wódka w tych wszystkich wypadkach, w których po myśli §. 6. ces. rozp. z 17. lipca 1899 dz. u. p. Nr. 120 cz. II. wolną jest ona od państwowej opłaty konsumcyjnej.

Art. VI.

Bliższe postanowienia co do sposobu poboru tych opłat wyda w drodze administracyjnej c. k. Namiestnictwo w porozumieniu z Wydziałem krajowym.

Art. VII.

Dzierżawa dochodu z prawa poboru tych opłat ma być złączona z dzierżawą prawa propinacyi w gminie Podwołoczy-

skach, a dla przeprowadzenia tej dzierżawy obowiązaną jest gmina porozumieć się z c. k. Dyrekcyą gal. funduszu propinacyjnego, względnie z dzierżawcą prawa propinacyi w gminie Podwołoczyskach.

Art. VIII.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca wnosi przyjęcie tej ustawy *en bloc*.

Izba uchwala przyjęcie powyższej ustawy *en bloc*, poczem w oddzielnem głosowaniu uchwala cały projekt ustawy *en bloc*.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania bez czytania, uchwala Izba powyższy projekt ustawy w trzeciem czytaniu bez czytania.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego w przedmiocie zezwolenia gminie Rozwadów (powiat Tarnobrzeg) na pobór podwyższonych opłat gminnych od napojów spirytusowych, piwa i miodu.

Sprawozdawca p. Wereszczyński odczytuje sprawozdanie Wydziału krajowego, zakończone projektem następującej ustawy:

U s t a w a

z dnia . . . . zmieniająca Art. I. ustawy z 15. kwietnia 1899 dz. u. kr. Nr. 44 w sprawie taryfy opłat gminnych od napojów spirytusowych, piwa i miodu w gminie Rozwadów, powiat Tarnobrzeg.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem postanawiam, co następuje:

Art. I.

Wymienioną w artykule I. ustawy z 15. kwietnia 1899 dz. u. kr. Nr. 44 taryfę opłat gminnych od napojów spirytusowych, piwa i miodu, o ile prawo dalszego poboru tych opłat gmina Rozwadów uzyska z mocy postanowień §. 83 ust gm. z 3. lipca 1896 dz. u. kr. Nr. 51 uchyla się, a na przyszłość ustanawia się następującą:

1) od jednego litra alkoholu dającego się oznaczyć stustopniowym alkoholometrem po 11 hal., czyli od jednego hektolitra po 11 koron;

2) od jednego litra rumu, araku, rozolisu i wszelkich innych słodzonych napojów spirytusowych bez względu na ilość zawartego alkoholu po 11 hal., czyli od jednego hektolitra po 11 koron;

3) od jednego hektolitra piwa po 2 korony;

4) od jednego hektolitra miodu po 3 korony;

Art. II.

Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia.

Art. III.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca wnosi przyjęcie tej ustawy *en bloc*.

Izba uchwala przyjęcie powyższej ustawy *en bloc*, poczem w oddzielnem głosowaniu uchwala cały projekt ustawy *en bloc*.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania bez czytania, uchwala Izba powyższz projekt ustawy w trzeciem czytaniu bey czytania.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego w przedmiocie zezwolenia gminie Bór wilkowski powiatu bialskiego na pobór 170% dodatków gminnych do podatków bezpośrednich na pokrycie niedoboru budżetowego w roku 1905, 1906 i 1907.

Sprawozdawca p. Wereszczyński odczytuje sprawozdanie Wydziału krajowego zakończone następującym wnioskiem:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Gminie Bór wilkowski, powiat Biała, zezwala się na pokrycie niedoborów budżetowych pobierać w latach 1905, 1906 i 1907 170% dodatek gminny do podatków bezpośrednich z wyłączeniem podatku osobisto-dochodowego.

Izba uchwala powyższy wniosek bez rozprawy.

Na wniosek sprawozdawcy uchwala Izba przystąpić do drugiego czytania powyższego wniosku bez czytania, a w oddzielnem głosowaniu przyjmuje ten wniosek w drugiem czytaniu.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania tej uchwały bez czytania, przyjmuje Izba powyższą uchwałę w trzeciem czytaniu bez czytania.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego w przedmiocie zezwolenia gminie Knihinin kolonia na pobór opłaty gminnej od psów.

Sprawozdawca p. Wereszczyński odczytuje sprawozdanie Wydziału krajowego zakończone projektem następującej ustawy:

U s t a w a

z dnia . . . . w przedmiocie zezwolenia gminie Knihinin kolonia powiatu stanisławowskiego na pobór opłaty gminnej od psów.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem postanawiam:

§. 1.

Gminie Knihinin kolonia zezwala się na pobór na przeciąg lat pięciu opłaty gminnej od każdego psa w gminie utrzymywanego po 2 kor. rocznie.

§. 2.

Postanowienie wykonawcze oraz wskazanie wypadków, w których dozwolonem będzie uwolnienie od opłaty, określi uchwała Rady gminnej, podlegająca zatwierdzeniu Wydziału krajowego.

W każdym razie wolne od opłaty są psy trzymane na uwięzi oraz psy do celów wojskowych utrzymywane.

§. 3.

Wykonanie tej ustawy polecam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca wnosi przyjęcie tej ustawy *en bloc*.

Izba uchwala przyjęcie powyższej ustawy *en bloc*, poczem w oddzielnem głosowaniu uchwala cały projekt ustawy *en bloc*.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania bez czytania, uchwala Izba powyższy projekt ustawy w trzeciem czytaniu bez czytania.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego w przedmiocie zezwolenia gminie Myślenice na pobór opłaty gminnej od psów.

Sprawozdawca p. Wereszczyński odczytuje sprawozdanie Wydziału krajowego, zakończone projektem następującej ustawy:

U s t a w a

z dnia . . . . w przedmiocie zezwolenia gminie Myślenice powiatu myślenickiego na pobór opłaty gminnej od psów.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem postanawiam:

§. 1.

Gminie Myślenice zezwala się na pobór opłaty gminnej od każdego psa w gminie utrzymywanego w wysokości dwóch koron rocznie.

§. 2.

Postanowienie wykonawcze oraz wskazanie wypadków, w których dozwolonem będzie uwolnienie od opłaty, określi uchwała Rady gminnej, podlegająca zatwierdzeniu Wydziału krajowego.

W każdym razie wolne od opłaty są psy trzymane na uwięzi, oraz psy do celów wojskowych utrzymywane.

§. 3.

Wykonanie tej ustawy polecam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca wnosi przyjęcie tej ustawy *en bloc.*

Izba uchwala przyjęcie powyższej ustawy *en bloc,* poczem w oddzielnem głosowaniu uchwala cały projekt ustawy *en bloc.*

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania bez czytania, uchwala Izba powyższy projekt ustawy w trzeciem czytaniu bez czytania.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego w przedmiocie zezwolenia gminie Żywiec na pobór opłaty gminnej od psów.

Sprawozdawca p. Wereszczyński odczytuje sprawozdanie Wydziału krajowego, zakończone projektem następującej ustawy:

Ustawa

z dnia .... w przedmiocie zezwolenia gminie Żywiec na pobór opłaty gminnej od psów.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem postanawiam:

§. 1.

Gminie Żywiec zezwala się na pobór przez lat dziesięć opłaty gminnej od każdego psa w gminie utrzymywanego po cztery (4) korony rocznie.

§. 2.

Postanowienie wykonawcze, które zawierać ma zarazem wypadki dopuszczające uwolnienie od opłaty, określi uchwała Rady gminnej, podlegająca zatwierdzeniu Wydziału krajowego.

W każdym razie wolne od opłaty są psy utrzymywane do celów wojskowych.

§. 3.

Wykonanie tej ustawy polecam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca wnosi przyjęcie tej ustawy *en bloc.*

Izba uchwala przyjęcie powyższej ustawy *en bloc,* poczem w odzielnem głosowaniu uchwala cały projekt ustawy *en bloc.*

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania bez czytania, uchwala Izba powyższy projekt ustawy w trzeciem czytaniu bez czytania.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego w przedmiocie zezwolenia gminie Zator na pobór opłaty gminnej od psów.

Sprawozdawca p. Wereszczyński odczytuje sprawozdanie Wydziału krajowego, zakończone projektem następującej ustawy:

U s t a w a

z dnia . . . . w przedmiocie zezwolenia gminie Zator powiatu wadowickiego na pobór opłaty gminnej od psów.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem postanawiam:

§. 1.

Gminie Zator zezwala się na pobór opłaty gminnej od każdego psa w gminie utrzymywanego w wysokości 3 K. rocznie.

§. 2.

Postanowienia wykonawcze oraz wskazanie wypadków, w których dozwolonem będzie uwolnienie od opłaty określi uchwała Rady gminnej, podlegająca zatwierdzeniu Wydziału krajowego.

W każdym razie wolne od opłaty są psy trzymane na uwięzi, oraz utrzymywane do celów wojskowych.

§. 3.

Wykonanie tej ustawy polecam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca wnosi przyjęcie tej ustawy *en bloc*.

Izba uchwala przyjęcie powyższej ustawy *en bloc*, poczem w oddzielnem głosowaniu uchwala cały projekt ustawy *en bloc*.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania bez czytania, uchwala Izba powyższy projekt ustawy w trzeciem czytaniu bez czytania.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego w przedmiocie zezwolenia Reprezentacyi powiatowej w Turce na pobór w r. 1906 wyższych dodatków powiatowych do podatków bezpośrednich.

Sprawozdawca p. Wereszczyński odczytuje sprawozdanie Wydziału krajowego, zakończone następującym wnioskiem:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Reprezentacyi powiatowej w Turce zezwala się pobierać w r. 1906 na cele powiatu dodatki powiatowe w wysokości 53% od państwowych podatków bezpośrednich z wyłączeniem podatku osobisto dochodowego, a to obok 10% ustawowego dodatku na rzecz powiatowego funduszu dróg gminnych.

Izba uchwala powyższy wniosek bez rozprawy.

Na wniosek sprawozdawcy uchwala Izba przystąpić do drugiego czytania powyższego wniosku bez czytania, a w odzielnem głosowaniu przyjmuje ten wniosek w drugiem czytaniu.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania tej uchwały bez czytania, przyjmuje Izba powyższą uchwałę w trzeciem czytaniu bez czytania.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego w przedmiocie zezwolenia gminie m. Buczacz na pobór opłat gminnych od wina niepodlegającego podatkowi konsumcyjnemu i od miodu.

Sprawozdawca p. Wereszczyński odczytuje sprawozdanie Wydziału krajowego, zakończone projektem następującej ustawy:

U s t a w a

z dnia . . . . o zezwoleniu gminie Buczacz na pobór opłat gminnych od miodu i od wina naturalnego i sztucznego niepodlegającego podatkowi konsumcyjnemu.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem postanawiam co następuje:

Art: I.

Gminie Buczacz zezwala się pobierać począwszy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy do końca r. 1910 opłaty gminne od niżej poszczególnionych napojów w gminie wyrabianych lub w jej obręb wprowadzanych i w niej zużywanych podług następującej taryfy:

1) od jednego hektolitra wina naturalnego i sztucznego (Art. V.) po 12 koron, czyli od jednego litra po 12 hal.;

2) od jednego hektolitra miodu po 12 kor. czyli od jednego litra po 12 hal.,

Art. II.

Do uiszczenia powyższych opłat obowiązani są wszyscy, którzy napoje w art. I. wymienione dla konsumcyi miejscowej wyrabiają lub sprowadzają, czy to na własny użytek, czy też na sprzedaż.

Art. III.

Okręg poborowy stanowi gmina Buczacz.

Art. IV.

Ta opłata cięży tylko na konsumcyi miejscowej w obrębie gminy, nie można nią obciążać produkcyi ani obrotu handlowego.

Art. V.

Od opłaty w art. I. ustanowionej wolne jest wino w tych wszystkich wypadkach, w których ono podlega rządowemu podatkowi konsumcyjnemu.

Art. VI.

Wykonanie niniejszej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca wnosi przyjęcie ustawy *en bloc*.

Izba uchwala przyjęcie powyższej ustawy *en bloc* poczem w oddzielnem głosowaniu uchwala cały projekt ustawy *en bloc*.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania bez czytania, uchwala Izba powyższy projekt ustawy w trzeciem czytaniu bez czytania.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego o udzieleniu Radzie powiatowej w Kamionce str. koncesyi do pobierania opłat mytniczych na drodze powiatowej Zadwórze-Streptów.

Sprawozdawca p. Dąmbski odczytuje sprawozdanie Wydziału krajowego, zakończone projektem następującej uchwały:

U c h w a ł a

o udzieleniu Radzie powiatowej w Kamionce strumiłowej koncesyi do pobierania opłat mytniczych na drodze powiatowej Zadwórze Streptów.

Art. I.

Radzie powiatowej w Kamionce str. nadaje się na lat pięć od wejścia w wykonanie tej uchwały prawo do pobierania myta na drodze powiatowej Zadwórze-Streptów pod warunkiem utrzymywania przedmiotu omyconego kosztem funduszu powiatowego w dobrym stanie, z zastrzeżeniem zastosowania postanowień zawartych w §§. 14 i 35 ust. 3 ustawy drogowej z dnia 5. lipca 1897 (dz. u. kr. Nr. 43).

Art. II.

Opłatę myta pobierać należy na dwóch rogatkach, a to w Nowosiółkach i Streptowie według następującego wymiaru:

I. na rogatce w Nowosiółkach:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu myto drogowe po 4 (cztery) h. i myto mostowe po 4 (cztery) h.;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego cięż-

kiego i koni wierzchowych myto drogowe po 2 (dwa) h. i myto mostowe po 2 (dwa) h.

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego myto drogowe po 1 (jednym) h. i myto mostowe po 1 (jednym) h.

II. na rogatce w Streptowie:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 4 (cztery) h.;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 2 (dwa) h.;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 1 (jeden) h.

Z dniem wejścia w wykonanie niniejszej uchwały traci moc obowiązującą uchwała sejmowa zatwierdzona Najwyższem postanowieniem z dnia 14. kwietnia 1894 (Nr. 35 dz. u. kr.), przedłużona rozporządzeniami Wydziału krajowego z dnia 9. maja 1899 (Nr. 75 dz. u. kr.) i z dnia 7. czerwca 1904 (Nr. 75 dz. u. kr.), która uprawnia Radę powiatową do poboru opłat mytniczych na drodze pow. Zadwórze-Lisko.

Konie, woły, krowy, muły, osły należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem nie opłaca się żadnej należytości.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. III.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty mytniczej i o zniżeniu tejże.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca wnosi przyjęcie tej uchwały *en bloc*.

Izba uchwala przyjęcie powyższej uchwały *en bloc*, poczem w oddzielnem głosowaniu uchwala cały projekt uchwały *en bloc*.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania bez czytania, uchwala Izba powyższy projekt uchwały w trzeciem czytaniu bez czytania.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego o udzielenie Radzie powiatowej w Rudkach koncesyi do pobierania opłat mytniczych od mostu powiatowego na jeziorze w Błozw dolnej.

Sprawozdawca p. Dąmbski odczytuje sprawozdanie Wydziału krajowego, zakończone projektem następującej uchwały:

U c h w a ł a

o udzieleniu Radzie powiatowej w Rudkach koncesyi do pobierania opłat mytniczych od mostu powiatowego na jeziorze w Błozwi dolnej.

Art. I.

Radzie powiatowej w Rudkach nadaje się na lat pięć od wejścia w wykonanie tej uchwały prawo do pobierania myta od mostu na jeziorze w Błozwi dolnej pod warunkiem utrzymywania przedmiotu omyconego kosztem funduszu powiatowego w dobrym stanie, z zastrzeżeniem zastosowania postanowień zawartych w §§. 14 i 35 ust. 3 ustawy drogowej z dnia 5. lipca 1897 (dz u. kr. Nr. 43).

Art II.

Opłatę myta pobierać należy według następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 4 (cztery) h;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 2 (dwa) h.;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 1 (jeden) h.

Konie, woły, krowy, muły, osły należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem nie opłaca się żadnej należytości.

Zwierzeta, które ssą i przy matkach dą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. III.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od tej opłaty lub o zniżeniu tejże.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca wnosi przyjęc te uchwały *en bloc.*

Izba uchwala przyjęcie powyższej uchwały *en bloc,* poczem w oddzielnem głosowaniu uchwala cały projekt uchwały *en bloc.*

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania bez czytania, uchwala Izba powyższy projekt uchwały w trzeciem czytaniu bez czytania.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego o udzieleniu obszarowi dworskiemu w Dołhem koncesyi do pobierania opłat mytniczych od przewozu przez rzekę Dniestr w Dołhem.

Sprawozdawca p. Dąmbski odczytuje sprawozdanie Wydziału krajowego, zakończone projektem następnjącej uchwały:

U c h w a ł a

o udzieleniu obszarowi dworskiemu w Dołhem koncesyi do pobierania opłat mytniczych od przewozu przez rzekę Dniestr w Dołhem.

Art. I.

Na przeciąg lat pięciu od wejścia w wykonanie tej uchwały nadaje się obszarowi dworskiemu w Dołhem powiatu tłumackiego prawo do pobierania myta od przewozu przez rzekę Dniestr w Dołhem pod warunkiem utrzymywania przedmiotu omyconego w dobrym stanie własnym kosztem, z zastrzeżeniem, że — analogicznie do postanowień zawartych w §. 38 ust. 12 ustawy drogowej z dnia 5. lipca 1897 (dz. u. kr. Nr. 43) — w razie niedopełnienia powyższego warunku, uprawniony będzie Wydział powiatowy do objęcia, za zgodą politycznej władzy powiatowej, przedmiotu omyconego w bezpośredni zarząd własny na koszt i niebezpieczeństwo obszaru dworskiego w Dołhem.

Art. II.

Opłatę myta pobierać należy według następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 12 (dwanaście) h.;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 6 (sześć) h.;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 3 (trzy) h.;

d) od jednej osoby, wyjąwszy woźnicę przy zaprzęgu i wierzchem jadącego, 6 (sześć) h.

Konie, woły, krowy, muły, osły należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem nie opłaca się żadnej należytości.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej

Art. III.

Przy poborze myta mają być zastosowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty lub o zniżenin tejże.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca wnosi przyjęcie tej uchwały *en bloc*.

Izba uchwala przyjęcie powyższej uchwały *en bloc*, poczem w oddzielnem głosowaniu uchwala cały projekt uchwały *en bloc*.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania bez czytania, uchwala Izba powyższy projekt uchwały w trzeciem czytaniu bez czytania.

Następuje:

Wybory uzupełniające do komisyj, a mianowicie:

do komisyi szkolnej 1 członka (w miejsce rektora Puzyny);

do komisyi górniczej 1 członka (w miejsue rektora Syroczyńskiego);

do komisyi gminnej 1 członka (w miejsce ś. p. Apolinarego Jaworskiego);

do komisyi sanitarnej 1 członka (w miejsce rektora Cybulskiego).

Marszałek zaprasza do komisyi skrutacyjnej pp. Buynowskiego, Szajera i Baworowskiego i wzywa posłów do oddania kartek równocześnie do wszystkich komisyj.

P. Buynowski zdaje po chwili sprawę z wyniku skrutynium.

Głosowało 82 posłów. Absolutna większość 42. Po 82 głosów otrzymał na członka komisyi gminnej p. Obertyński, komisyi górniczej członek Sejmu p. Widt, komisyi sanitarnej p. Gluziński, komisyi szkolnej członek Sejmu p. Pawlicki.

Marszałek stwierdza powyższy rezultat wyborów.

Marszałek wzywa sekretarza do odczytania złożonego wniosku nagłego.

Sekretarz p. Mazikiewicz czyta:

Wniosek naglący

posła ks. Mazikiewicza i towarzyszy w sprawie udzielenia bezzwrotnej zapomogi dla pogorzelców wsi Rzyczki powiatu rawskiego.

Dnia 30. maja 1905 wybuchł w gminie Rzyczki straszny pożar i zniszczył do szczętu 29 zagród włościańskich. Z całego mienia pozostały tylko zgliszcza, a 29 rodzin włościańskich pozostaje bez dachu i budynków gospodarskich. Nieszczęście dotyka ich tem więcej, że już i poprzedniego roku była tam posucha.

Z tego powodu podpisani wnoszą:

Wysoki Sejm raczy dla pogorzelców wsi Rzyczki, powiatu rawskiego 2.000 kor. bezzwrotnej zapomogi z funduszów krajowych udzielić.

Wnioskodawca:
Mazikiewicz w. r.

Bohaczewski, Effinowicz, Huryk, Potoczek, Szwed, Kramarczyk, Barabasz, Staruch, Szajer, Wilczkiewicz, Wesoliński, Stapiński Agopsowicz, Krempa.

Przemawia p. Mazikiewicz uzasadniając nagłość wniosku, a pod względem formalnym wnosi na odesłanie tego wniosku do komisyi budżetowej.

Izba bez rozprawy uchwala nagłość wniosku, oddzielnie i bez rozprawy uchwala przekazanie tego wniosku naglącego komisyi budżetowej.

Marszałek wzywa sekretarza do odczytania drugiego wniosku nagłego.

Sekretarz p. Urbański czyta:

Wniosek nagły.

W dniu 13. września pożar zniszczył we wsi Cebrowie, pow. Tarnopolskiego 54 zagród włościańskich; domy i budynki gospodarskie zbudowane z drzewa i gliny, a pokryte słomą wobec panującej posuchy zgorzały prawie do szczętu — pozostały z nich same zgliszcza. Równocześnie spłonęły zupełnie wszelkie zapasy zboża i pa-

szy, świeżo po żniwach zgromadzone — niektórym pogorzelcom brakło nawet nasienia do obsiewu ozimin. Część budynków była wprawdzie ubezpieczona, część zupełnie nieubezpieczona — należąca do najuboższych — zapasy zboża tylko w niewielkiej ilości były ubezpieczone — stracili też niektórzy mienie składające się z skromnego urządzenia chat, odzieży, kożuchów i obuwia, narzędzi i sprzętów rolniczych. Położenie pogorzelców pozbawionych dachu, pożywienia i odzieży jest rozpaczliwe, ofiarnością Wysokiego c. k. Rządu, Wydziału krajowego, powiatu i dobroczynności prywatnej tylko częściowo poprawione.

Niżej podpisani wnoszą:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Dla pogorzelców gminy Cebrów, powiatu Tarnopolskiego wyznacza się zapomogę odpowiednią wielkości klęski z funduszu krajowego.

Pod względem formalnym wnosimy odesłanie wniosku do komisyi budżetowej.

Wnioskodawca:
Garapich wr.

L. Cieński, Piniński, Lityński, Struszkiewicz, Abrahamowicz, Czaykowski, Rozwadowski, Moysa, Sękowski, Vivien, Płocki, Obertyński, Borkowski, Trzecieski, Krzysztofowicz.

Przemawia p. Garapich, uzasadniając nagłość wniosku, którą Izba bez rozprawy uchwala, a oddzielnie i bez rozprawy uchwala Izba odesłanie tego wniosku naglącego do komisyi budżetowej.

Marszałek oznajmia, że p. Górski złożył mandat członka komisyi budżetowej. Wobec uchwalenia wniosku p. Pinińskiego na wzmocnienie tej komisyi o 1 członka i złożenia mandatu przez p. Górskiego, odbędzie się zatem uzupełniający wybór 2 członków komisyi budżetewej.

Marszałek zamyka posiedzenie, naznaczając następne na dzień 14. października 1905 godzinę 11 przed południem i odczytuje porządek dzienny następnego posiedzenia.

Koniec posiedzenia godzina 2 minut 15 popołudniu.

Marszałek krajowy:
Stanisław Badeni *w. r.*

Sekretarze:
Mieczysław Urbański *w. r.*
Kazimierz Lubomirski *w. r.*

Z Drukarni Ludowej we Lwowie.